

29. 6. 1990

vokno

Bolzanova 7
110 00 PRAHA 1
tel: 22 47 53

23

Warholova vernisaž opět s VU

Necelý týden před otevřením z New Yorku převzанé Warholovy retrospektivy v Beaubourgu (Centre Georges Pompidou), Cartierova nadace pro současné umění ve svém areálu v Jouy-en-Josas poblíž Versailles v pátek 15. června zahájila výstavu 'Andy Warhol System: Pub, Pop, Rock'. Na vernisáži po tlεlī hodině odpoledne zahrála na otevřené scéně v rozlehlé zahradě nejprve Půlnoc pět skladeb, kromě původních včetně zařadila taky 'Sweet Jane'. Po kratší technické přestávce vystoupili Lou Reed a John Cale s písňemi z posledního alba 'Songs for Drella' (Sire Records) a na závěr nás čekalo překvapení – na pódiu se objevili též Maureen

Tuckerová a Sterling Morrison, tedy původní sestava VU (bohužel bez Nico), a zahráli Heroin. Že toto vystoupení bylo vskutku nepřipravené a dohodnuté až na místě, jsme mohli poznat i z toho, že Sterling Morrison hrál na Křivkovu kytaru a Maureen Tuckerová na bicí Petra Kumandžase.

Po koncertu Sterling Morrison, jediný z nich, kdo se mezikm odmlčel a nevydal žádnou sólovou desku, za pódium chvíli odpovídal na dotazy příznivců a novinářů. Základní otázkou samozřejmě bylo, zda teď můžeme počítat s obnovením Velvetů. V principu to rozhodně nevyloùčil, ale samozřejmě podle něj nemá smysl, aby znova nacvičili přes dvacet let starý repertoár a objízděli s ním svět. Kapela by se mohla obnovit, pokud bude mít současné nové skladby. John Cale by prý také rád přijel do Prahy. Na turné obvykle ale jezdí bez své kapely, jen s elektroakustickým klavírem Yamaha.

Jádrem celého koncertu byly písni z 'Songs for Drella', z nichž některé byly živě provedené v New Yorku už loni v lednu. Původně chtěl John Cale napsat Rekviem pro Warhola, k projektu se později připojil Lou Reed, který měl pocit, že o něm v poslední době vyšlo mnoho knih, kde je líčen v nepříznivém světle. Udělal kvůli tomu rozhovory s několika sty přímými svědky a účastníky. Deska má

podtitul "fikce" – v letech jsou jména osob sice skutečná, ale místa a data přesně neodpovídají a epizody z Andyho života jsou psané v ich-formě. 'Drella' byla Warholova přezdívka ve Factory, vzniklá kombinací jmen 'Dracula' a 'Cinderella' (Popelka). Warhol tuto přezdívku neměl rád a Reed ji nikdy nepoužíval přímo, jenom někdy, když byla řeč o Andym, se zeptal: "Kde je Drella?"

Na vernisáž se sjelo mnoho osobností z Factory a mnozí přišli i na první ze dvou nočních koncertů Půlnoci v pařížském Gibusu – kromě Calea, Reeda a Tuckerové mj. i syn Nico a Alaina Delona, kterého známe z filmu 'Chelsea Girls'. Leč převážně nevydrželi být ani do dvou hodin, kdy se začínalo hrát, a tak neslyšeli repertoár Půlnoci v klubové atmosféře, ani Pavla Zajíčka v "Tiger Tiger".

Výstava 'Andy Warhol System: Pub, Pop, Rock' je rozčleněna do tří částí. V Pub expozici 'Success is a job in New York' jsou shromážděna Warholova díla z let 1945–62, časopisecké a knižní ilustrace, výtvarné práce pro rozhlas a gramofonový průmysl, reklamní návrhy, portréty přátel a významných osobností. 'Success is a job in New York' byl prvním článkem, k němuž vyšla Warholova ilustrace.

Pro Pop část 'Andy Warhol, les estampes' Museum of Modern Art v New Yorku sestavilo 90 sítotisků z let 1962–87. Objevují se zde známá Warholova téma hvězd – Liz Taylorová, Marilyn Monroeová, Mick Jagger, Jackie Kennedyová, význačných osobností – Mao Ce-tung, Merce Cunningham, Joseph Beuys, Lenin – a symbolů – Campbellova polévka, květiny, lebky, srp a kladivo, stíny, boty, tapeta s kravami. Tato expozice se na podzim přesune do Prahy, poté do Drážďan, Budapešti, Bělehradu a Varšavy.

Ve třetí, Rock části 'Sur les traces acharnées du Velvet' jsou shromážděny převážně dosud nezveřejněné fotografie z let 1965–68 od Billyho Namea, Marka Brusse, Nata Finkelsteina, Sandlorda Schora, Phillipa Halsmana, Freda McDarraha, Donalda Greenhouse, Stevena Shoraiho a Hervé Gloaguena a diapositivy Rudi Sterna, používané při koncertech "Exploding Plastic Inevitable"; dále na stylizovaně zarámovaných obrazovkách lze zhlednout filmové záznamy souboru Factory při Warholových představeních – "EPI" od Ronaldho Nameha, "Sjezd psychiatrů" od Jonase Mekase a divadelních zkoušek od Warhola samého, ve druhém patře pak projekce videa a montáže z novinových a časopiseckých výstřížků k 'Songs for Drella' (Ed Lachman, 1989) a k 'Words for the dying' Johna Calea na básně Dylana Thomase (Rob Nilsson, 1990). Tuto část výstavy doplňují obrazy francouzských "rockových" malířů a různé memorabilií VU.

Tomáš Liška

4. setkání výtvarníků na Střeleckém ostrově... Je násnadě, že v současné době jsou již podobné akce přežité.

Pozůstali členové undergroundové skupiny
Litinovej Pepa
& Průmyslovej plyn
hledají do nově vznikajícího souboru
basového kytaristu.

Nabídky zasílejte půvabné bubenici na adresu:
Jarmila Pálenšká, Třebešovská 103, Praha 9, 190 00.

SOBOTA S VOKNEM - 16. 6.

První akcí bylo 4. setkání výtvarníků na Střeleckém ostrově. Ačkoliv počasí přálo, návštěvnost byla minimální. Úroveň vystavovaných prací byla tradičně velice sporná a je víc než nasnadě, že obdobné akce jsou v současnosti přežité.

Ne tak koncerty v zahradních restauracích. V jedné takové, v pražských Riegrových sadech, se uskutečnilo vystoupení šesti kapel z celého Československa. Samozřejmě pod hlavičkou VOKNA, s točeným pivem a výbornou atmosférou. Před necelými třemi stovkami diváků vystoupilo nejdříve BEATOVÉ DRUŽSTVO ze Sokołova s hutným bigbitem a drásavým zpěvem, poté si získala obecenstvo VROZENÁ VADA (Strakonicko) v neklasickém obsazení s flétnou a s výraznými texty. Předposlední vystoupení rozpadající se skupiny LITINOVEJ PEPA and PRŮMYSLOVEJ PLYN zvedlo ze židlí hlavní pamětníky, stejně jako následující kapela UMĚLÁ HMOTA (té někteří ze starší generace výčítají obměnu zvuku jejich oprášeného repertoáru). Při jedné skladbě Litinové Pepy vyjádřil Fík svou nevoli vrženým půllitrem, který naštěstí nikoho nezaschl a dотýčený byl vyhoštěn. Hrálo se tedy dál, ale bohužel následující DUŠEVNÍ HNILOBA, vzhledem k podnapilosti své kultovní postavy Čerta, dost zklamala. O kvalitní závěr zdařilé akce se postarala L'AHKÁ MÚZA ze Slovenska. Její sound byl temnější než noc, která se snášela nad Riegrovými sady a byl vytvářen image a hlasem zpěvačky doplněným klávesami a bicími. Ti, kteří vydrželi do konce, mohli mít pocit, že se blíží Armagedon.

-red-

Několik štěkajících lvů

V poslední době se v Praze množí výstavy, pořádané zpravidla mimo galerijní prostory, na nichž vás hned u vchodu zarazí výše vstupného a kromě toho pořadatelé nereaguji na žádné slevy. Také zpravidla trvají krátce, protože se jedná o exposice pořádané soukromými agenturami bez státních dotací a vzhledem k inflaci kultury v poslední době a z ní vyplývajícího sníženého zájmu návštěvníků nejsou nijak finančně lukrativní. Mnohdy je škoda nechat se výši vstupného zastrašit, protože výstavy mapují oblasti, které dosud byly pro širší okruh zájemců nedostupné. Patřila k nim i exposice M. Langera, Z. Benýška, P. Šmida, M. Hrabáně a B. Glasera pořádaná ateliérem a galerii CA v paláci Rapid v ul. 28. října od 5. 6. do 17. 6. 1990.

Nalézl důvod, proč se na jedné výstavě sešlo právě těchto pět výtvarníků, není jednoduché. Nejspíš se organizátoři z CA rozhodli dát na své první legální výstavě prostor svým přátelům. Jediné jednoznačné pojítko zúčastněných je mimoestetické: jsou to jejich aktivně projevované občanské postoje v době nedávno minulé (u Zbyňka Benýška trochu dál výše), protože od počátku osmdesátých let žije ve Vídni. Svým výtvarným projevem se všichni do značné míry vymykají tendencím našeho, ale i světového umění sedmdesátých a osmdesátých let. Přestože je v jejich tvorbě možno nalézt určité styčné body (všem je vlastní smysl pro fantaskno, často používají realistické, až hyperrealistické ztvárnění, v obrazech všech, s výjimkou B. Glasera, najdeme motivy moderní reality přiznačné pro pop-art), výtvarně dohromady netvoří žádnou skupinu, ani je jednotlivě nemá cenu k žádnému proudu přifařovat.

Spojení všech tří uvedených prvků je nejpřiznačnější pro tvorbu Zbyňka Benýška (nar.

Když jsme se blížili k Valdicím aleji,
na Tebe myslí jsem, Andreji
Stankoviči, do piš, raději.
(I. M. Jirous - Labutí písání)

Jen žešt dní poté, co ve sklepku vykutaném neposlušnými řeholníky Strahovského kláštera doznaly svatební oslavu "voknaře" Dušana Straňáka a Markety Lopatkové, rozezvučely se jeho kamenné zdi znova, tentokrát frenetickou harmonikou Jima Čerta. Básník a kritik Andrej Stankovič zde slavil své padesátiny, spolu s necelou stovkou nejbližších přátel. Prezidentská účast nikoho nešokovala; Havel a Stankovič jsou dlouholetí přátelé a někdejší spoluredaktori časopisu *Tvář*. Kulturní vložkou se stal i ladný tanec do půl těla obnaženého Magora.

Básník Andrej Stankovič se narodil 22. června 1940 v Prešově, v rodině důstojníka slovenské armády. Roku 1975 ukončil studia filosofické fakulty University Karlovy diplomovou prací "Josef Florian a Stará Ráše". Debutoval v časopisu *Tvář* jako básník a filmový kritik. Spolu s Jiřím Němcem, Ivanem M. Jirousem, Františkem Stárkem a Janem Patočkou ml. připravoval vydávání časopisu "Plastic People in the Sky", které překazil policejní zásah proti Plastic People a DG 307 v březnu r. 1976. Jako obměna tohoto projektu začal v roce 1979 vycházet časopis *VOKNO*, jehož je Stankovič dlouholetým přispěvatelem. Básník publikoval v různých ineditních sbornících a periodikách. Roku 1985 uspořádal antologii básníků undergroundu pod názvem "Už na to seru, protože to mám za pář". Na závěr tohoto stručného výčtu Stankovičových aktivit uvedme, že se v současné době připravuje knižní vydání jeho poezie. Redakce časopisu *VOKNO* přeje Andreji Stankovičovi mnoho literárních úspěchů do dalších let a co se týče věku - ještě jednou tolík!

1949), v níž se už od počátku, tj. od 1. pol. 70. let, projevoval vliv určitých tendencí nové figurace spojujících surrealisticke grotesko s pop-artem, jak je u nás reprezentoval v 60. letech např. Jar. Vožniak. Přestože jako nejznámější měl být magnetem výstavy, působí nakonec jeho exposice (stručný průběh celým dílem) poněkud rozpačitě. Přesvědčivější jsou spíš starší obrazy z druhé poloviny sedmdesátých a začátku osmdesátých let, později se zdají být štíty horkou jehlou a působí unaveně.

Snad nejzajímavější částí výstavy jsou fotorealistickou technikou malované obrazy Přemysla Šmída (nar. 1948). Co je činí tak osobitnými, je především způsob, jakým Šmíd pracuje s fenoménem času. Prudký pohyb zobrazeného vyjádřený "rozmazaností" ve spojení s nekonkrétním pozadím prodlužuje neurčitou dobu děje do nekonkrétnosti.

Východiskem tvorby Bedřicha Glasera (nar. 1957) je surrealismus ve své původní bretonovské podobě "magického realismu". (Koresponduje to i s jeho dřívějším zájmem o zápis snů.) V jeho současném poloze, reprezentované např. cyklem "Večeře", je ovšem toto východisko posunuté do symbolické polohy, čímž se značně zvyšuje účinnost tohoto vyjádření zouflé marnosti našeho života.

Technikou obrazů Miroslava Hrabáně (nar. 1955) je vlastně jednoduchá kolorovaná kresba štětcem. Ve spojení se zdánlivou výrazovou naivitou ji ovšem dosahuje silných, v důsledku jemně groteskních účinků (nepočítaje v to ovšem obraz "Marilyn Monroe").

Naproti tomu tvorba Milana Langera, nejstaršího účastníka výstavy (nar. 1944), naplněná značným intelektualismem a konceptuálním nábojem, i přes magický účinek překrývaných sítotisků, působí v současné době poněkud zvetšele.

Škoda, že výstava trvala tak krátce a že jsme o ní nestačili informovat včas. Je to malá ukázka z tvorby, která vykvetla i uzávra v podzemí. Ve srovnání s tou, která měla k dispozici denní světlo, nedopadá rozhodně nijak špatně.

Co s voknovinama?

Bližší se doba vydání 18. čísla časopisu VOKNA a s tím také konec předplatného, které se týkalo i Voknovin. Seznámíme vás nyní s další perspektivou vydávání tétoho periodik. Protože předplatné na VOKNO není ještě dostatečně rozpracováno, budeme se věnovat budoucím VOKNOVINÁM. Jelikož název Voknoviny je dosud zavádějící, lidé si ho dost často pletou s Voknem, rozhodli jsme se pro změnu názvu. Nová aktuální příloha Vokna (název zatím není přesně určen) bude vycházet jednou týdně, ale bude mít dvojnásobný rozsah oproti dřívějšku. Zprávy a inzerce nebudu tudiž tak zkratkovité a zvýší se i grafická úroveň (fotografie...) Bude stát 1,50 Kčs a způsob distribuce, kromě předplatného není zatím dořešen, takže kdo si ji (prozatím stále pod dosavadním názvem) objedná, má jistotu, že ho nebude muset pokoutně shánět. Předplatné do konce roku bude stát 50 Kčs (včetně poštovného, jelikož distributori v mnoha případech neplnili to, čemu se zavázali nebo to plnili pozdě, což je vzhledem k rozsáhlé inzerci nemožné) a zájemci ho mohou posílat složenkou na adresu redakce Vokna: Bolzanova 7, Praha 1, 110 00. Nejzašší termín je do konce srpna. První číslo vyde v prvním zářijovém týdnu. Příspěvky budou honorovány nejen podle kvantity, ale také podle kvality. Inzerce bude uveřejňována zdarma a znova se obracíme na všechny kluby a agentury, aby nám ji zasílali nebo sdělovali telefonicky: 02/224753.

red-

Kterak zabít čas...

5. 7. Výstaviště PKP, Praha 7, letní kino, 19.00
koncert sk. PANIKA
6. 7. Klub mládeže Na Olšinkách, Pardubice, 19.30, vstupné 30 Kčs
vystoupí: MOMENTO MORI (GB)
ŠANOV
GUN DREAMS
ROZMAZANÉ DĚTI
pořádá agentura PANAG
11. 7. Výstaviště PKP, Praha 7, Letní tanecní parket II, 18.00
k linci hraje MOTOBAND (Benešov)
12. 7. Budapešť
koncert - DONOVAN ml.
- Výstaviště PKP, Praha 7, letní kino, 19.00
koncert - OCEÁN
14. 7. Blatná, zimní stadion, 16.00
koncert - TITANIC, večer zábava - hraje MOPED
pořádá FÉNIX Blatná
17. 7. Výstaviště PKP, Praha 7, letní scéna, 19.00
Večery s jazzem pod širým nebem - ERASTUS a JTKA VRBOVÁ
18. 7. Výstaviště PKP, Praha 7, Letní tanecní parket II, 18.00
k linci hrají: ATRIS a DIRECT (Praha)
19. 7. Výstaviště PKP, Praha 7, letní kino, 19.00
koncert Etc... a V. Mišíka
21. 7. Berlin, Potsdamerplatz (záp. část) koncert PINK FLOYD s programem THE WALL, zač. po 20.00, od 14.00 různá jiná vystoupení, vstupné 40-50 DM
Blatná, zimní stadion, 19.00
vystoupí - JIM ČERT, RÁNY Z TĚLA, MAJKLŮV STRÝČEK, HOLOMRÁZ
pořádá FÉNIX Blatná
22. 7. Budapešť
koncert - ALICE COOPER
-
- ## Retrospektiva Andy Warhola
- do 10. 9. Paříž 4, Beaubourg (CNAC G. Pompidou); denně 12.00-22.00, So a Ne 10.00-22.00, kromě ÚT
"Retrospective Andy Warhol"
katalog 488 s., 380 FF
- do 27. 7. kinosály Beaubourgu vždy ve 14.30, 17.30 a 20.30
cyklus třinácti Warholových filmů
doposud převážně mimo distribuci
- do 10. 9. Jouy-en-Josas (u Versailles), Fondation Cartier, 3 rue de la Manufacture; denně 12.00-19.00
"Andy Warhol System: Pub, Pop, Rock"
("Success is a job in New York", "Les estampes d'Andy Warhol", "Sur les traces acharnées du Velvet")
- od 24. 9. do 17. 11. Národní galerie v Praze (ve spolupráci s MoMA N. Y.)
"The Prints of Warhol"

BUDAPEŠŤ - malý průvodce městem

Druhé doplněné vydání samizdatového průvodce. 17 strojopisných stran A4. Netradiční pohled na město, který byste v jiných publikacích hledali marně. Dozvěděte se, ve kterém parku či na kterém nádraží se dá přespat, kde si uschovat zavazadlo, levně se stravovat či nakoupit na bleskem trhu. Dozvěděte se, kde se můžete domluvit česky nebo slovensky, odkud je na město pěkná vyhlídka, něco o punkovém klubu, ale také různé zajímavosti týkající se náboženství a mnoho dalšího. Součástí průvodce je 9 kusů barevných příloh (plánky Budapešti, mapy Maďarska). Cena 10 Kčs. Mále - li zájem, piše na adresu:

Zdeněk Kubica
9. května 396
Bohumín
735 81

Právě vychází MCH Band!

Konečně dostávají Mikoláše Chadimu jeho příznivci na vinylu. Je to zásluhou nové gramofonové firmy Aske Globus International, která v krátkém čase po punkrockové Kryse a trashmetalovém Assesoru vydává dvojalbum MCH Band - "Es reut mich f..." Obsahuje 10 skladeb, hudba Mikoláš Chadima, texty, kromě tří (Jürgen Fuchs) jsou od Ivana Werniske. Nahrávky jsou z let 1988 - 1990, jinak známé dobře z živých vystoupení. LP vyšlo v dvacetitisícovém nakladu a cena činí 100 Kčs. Můžete ho zakoupit v redakci Vokna.

